19/06/2023

Patriarhul: Românii, popor cu credință răbdătoare și purtătoare de cruce spre Înviere, s-au creștinat lent și profund

Image not found or type unknown

Biserica întemeiată de Hristos „se constituie ca adunarea popoarelor în iubirea Preasfintei Treimi, prin pogorârea Sfântului Duh la Rusalii”, a amintit Patriarhul Daniel. „Iar această Biserică înseamnă viața lui Hristos cel răstignit, înviat și înălțat întru slavă împărtășită oamenilor prin lucrarea Duhului Sfânt primit la botez.”

„Astfel, oameni din popoare diferite, care cred în Hristos și se botează numele Sfintei Treimi, intră în Biserica lui Hristos, în adunarea aceasta a popoarelor în iubirea Preasfintei Treimi. Și în această taină a Bisericii lui Hristos a intrat și poporul român, prin predica Sfântului Apostol Andrei – însoțit de Sfântul Apostol Filip, conform unor descoperiri recente.”

Creștinarea lentă, dar profundă: Miracolul poporului român
Spre deosebire de popoarele din jur, care s-au creștinat la ordinul conducătorilor, creștinarea românilor „a fost făcută în libertate, nu sub presiune și a fost lentă, profundă, nu în grabă, pentru că trebuia ca poporul care se năștea din daco-romani ca popor nou în istorie să fie un popor cu o credință răbdătoare și purtătoare de cruce spre Înviere”, a precizat Părintele Patriarh Daniel.

Aceste populații „au format Biserica primară din poporul român, de pe teritoriul Dobrogei, dar și al Daciei din nordul Dunării”. Creștinarea lentă și profundă a condus la ceea ce Preafericirea Sa a numit „miracolul poporului român: că, după secole de invazie ale popoarelor migratoare, s-a păstrat totuși credința ortodoxă răsăriteană”.

Patriarhul României a amintit legătura Sf. Împ. Constantin cel Mare cu teritoriul Daciei. Originar din Dacia Mediterranea (la sud de Dunăre), împăratul a construit în Dacia Felix peste 30 de biserici și un pod peste Dunăre, la Sucidava / Celei (Corabia de azi), mai lung decât cel al Împăratului Traian.

Tot sfântul împărat i-a învins pe goți și sarmați, încheind o pace prin care le oferea ajutoare dacă încetează persecutarea creștinilor. „Deci avem o creștinare lentă, ajutată de misionari din Răsărit și de Sf. Constantin cel Mare, încât s-a întărit credința creștină în pofida năvălirii popoarelor migratoare”, a subliniat Preafericirea Sa.

De ce au lăsat apostolii tot și I-au urmat lui Hristos
Patriarhul României nu a neglijat nici aspectele duhovnicești, explicând Evanghelia citită în Duminica Sfinților Români.

„Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”, este chemarea lui Hristos către apostoli.

„E neobișnuită această chemare și neobișnuit este acest răspuns prompt al lor la chemare. Nu-L întreabă: «Unde mergem, ce înseamnă a fi pescar de oameni, ce primim noi în schimb, că lăsăm toate și-Ți urmăm Ție». Și Iisus nu le promite niciun salariu, nicio răsplată, nici un o recompensă, nu negociază cu ei, ci doar îi cheamă și ei Îl urmează”, a subliniat Preafericirea Sa.

„Ucenicii au simțit că în chemarea Lui nu este o chemare obișnuită a unui om obișnuit, ci este chemarea Cuvântului veșnic al lui Dumnezeu.”

„El era Dumnezeu Cuvântul, Cuvântul cel veșnic al lui Dumnezeu, Care a chemat întreaga existență de la neființă la ființă, Care a chemat de la neființă cerul și pământul. De aceea, chemarea Sa este irezistibilă”, a explicat Patriarhul Daniel.

„Era o chemare care se adresa nu doar intelectului, ci și inimii și simțirii, încât era o chemare care nu avea nevoie de explicații, pentru că era primită cu toată ființa, deoarece se adresa ființei întregi, omului, prezentului și viitorului, fiecărui om pe care Hristos îl chema să devină ucenic al Său.”

„Deși nu înțelegeau, simțeau cu inima, cu sufletul lor, că este chemare nu doar la o misiune, la o lucrare, ci este chemare la o viață și la o fericire veșnică. Ei simțeau taina chemării, chiar dacă nu înțelegeau din punct de vedere intelectual”, a continuat Preafericirea Sa.

„Mai târziu și-au dat seama că ei făceau parte din lucrarea lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii, adică pentru unirea oamenilor trecători și limitați cu Dumnezeu cel veșnic și nelimitat.”

O Duminică dedicată și mirenilor care le transmit urmașilor credința
Duminica Sfinților Români este comuniunea sfinților români din toate timpurile, cunoscuți și necunoscuți, care au fost canonizați și care încă nu au fost trecuți în calendar, dar, în fața lui Dumnezeu, sunt sfinți, a explicat Patriarhul Daniel duminică.

Pe lângă clericii și cuvioșii români din toate timpurile, în această duminică mai sunt pomeniți și „toți care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori, păstrând dreapta credință și rugându-se pentru popor și pentru patria noastră, ca să păstrăm credința în Iisus Hristos și se ne sfințim viața”.

„De asemenea, astăzi, pomenim pe toți credincioși mireni, bărbați și femei, părinți și copii, care, de-a lungul veacurilor, au păstrat credința ortodoxă și au transmis-o generațiilor următoare”, a adăugat Preafericirea Sa.

„Printre aceștia, o mulțime au dat naștere copiilor, i-au botezat, i-au crescut în credința creștină, au construit biserici și mănăstiri, școli și instituții care au promovat credința creștină și valorile credinței prin educație și prin cultură inspirată din Sfintele Scripturi și din scrierile Sfinților Părinți.”

„Ne rugăm tuturor sfinților și îndeosebi Sfinților Români să ne dăruiască pace și bucurie, mântuire și mult ajutor în păstrarea, promovarea și transmiterea credinței în Iisus Hristos, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria Bisericii”, a încheiat Patriarhul României.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat duminică la liturghia oficiată la Mănăstirea „Sf. Maria” din Urlați, județul Prahova.

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro